

Oppsiktsvekkende oppdagelser

BILDE I NEGATIV

Italieneren Secundo Pia var den første som fikk anledning til å fotografere Likkledet. Det skjedde i 1898. Da han skulle fremkalle bildene, oppdaget han til sin store overraskelse at det var et positivt bilde han fikk se i fremkallingsvæsken. Det han fikk fram, var faktisk mye tydeligere enn originalen. Han hadde altså tatt bilde av et negativ! Negative bilder var helt ukjent inntil man fant opp fotograferingskunsten gjennom flere oppdagelser på 1800-tallet. Secundo Pia løp ut av mørkerommet og inn til familien sin, fullstendig overveldet. Han fikk stammet fram: ”Jeg har sett Guds ansikt!”

Slik ble Likkledets unike avtrykk oppdaget på en helt ny måte, og det vakte stor oppsikt. Den moderne forskningen på Kledet begynte nesten umiddelbart. Det ble starten på en ny vitenskap, kalt *sindonologi* – læren om Likkledet (fra gresk: *sindon* = likklede).

Det er ikke plass i denne lille boka til å gå inn på alle de ulike funn og oppdagelser som er blitt gjort i forbindelse med Likkledet. Men vi skal gi en del glimt av det som skjer innen forskningen på dette området. I kapitlet «Kilder og ressurser» bakerst i boken ”Torino-kledet” (2013) finnes mye stoff for dem som er interessert i å lese mer.

POLLEN

I 1973 undersøkte den sveitsiske kriminologen og polleneksperten Max Frei-Sulzer om det fantes pollenkorn i Kledet. Han fant pollen etter 58 forskjellige planter. 33 av disse plantene vokser bare i Israel, på steppene i Tyrkia og i Istanbul-området.

Dette var et oppsiktsvekkende funn ettersom Kledet ikke har vært utenfor Europa etter 1355. Da ble det vist fram i den lille byen Lirey, øst for Paris, noe man har sikre historiske vitnesbyrd om.

STOFFET

Professor i tekstilteknologi, Gilbert Raes, konkluderte i 1973 med at Kledet er vevd i et slags fiskebensmønster med en såkalt *Z-vri*, noe som var vanlig i Midtøsten i det 1. århundre. Dessuten inneholder Kledet rester av en bomullsart som bare dyrkes i Midt-Østen.

TREDIMENSJONALT BILDE

I 1976 oppdaget de to amerikanske fysikerne, John Jackson og Eric Jumper, at bildet på Likkledet er tredimensjonalt. Tettheten i bildet varierer med kroppsdelenes avstand til Kledet. Ved hjelp av en VP-8 bilde-analysator som er utviklet for å frembringe tre-dimensjonale planet- og stjernebilder i romforskningen, fikk de fram et klart relieffbilde av en mann. Resultatet var forbløffende: Man kunne klart se kroppens form og fasong. Et vanlig fotografi har ikke denne egenskapen og blir sterkt fordreid i en slik bilde-analysator.

24 år senere skrev Ian Wilson, forfatter av flere bøker om Likkledet: «Til og med i dag er det vanskelig for ‘vanlige lekfolk’ å forstå hvor overveldende denne opplevelsen var for de fysikerne som først opplevde det. Som John Jackson selv bemerket: 'Da jeg så dette første gang (...), forstod jeg bedre hva Secundo Pia må ha følt da han i 1898 så det ansiktet han hadde fotografert'.

MYNTER PÅ ØYNENE

Da John Jackson og Eric Jumper forsket videre på det tredimensjonale bildet av mannen i Likkledet, fikk de seg enda en overraskelse: Det fantes noen små, knappeliknende gjenstander over øynene. Disse viste seg å være romerske mynter, såkalte *leptoner*, fra Pontius Pilatus' tid, år 29-31 e.Kr. Dette er blitt bekreftet av minst syv forskjellige forskerteam som har brukt ulike teknikker.

Likkledet daterer altså seg selv til ca. år 30. Det er dokumentert at jødene på Jesu tid la mynter over den avdødes øyne når personen hadde lidd en voldsom død. Da var det nemlig ikke mulig å lukke øynene på grunn av allerede inntrådt dødsstivhet.

(Teksten er hentet fra boka: *Torinokledet – der tro og vitenskap møtes*, av Jostein Andreassen og Oddvar Sjøvik, 2013)